

SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (Inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska večkrat: tiskanje se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemski nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 177.

Ljubljani, v četrtek 6. avgusta 1891.

Letnik XIX.

Kdo se je prepil?

X.

Kdor ljubi domovino, ta mora ljubiti tudi svoje brate, kar pa ni vedno lahko; večkrat se je treba premagovati, zatajevati in odpustčati razžalnikom. In tako pravo ljubezen zopet uči in goji vera, ki nam veleva, da moramo neprijateljem iz srca odpustiti. Poglejmo pa v društveno življenje na Kranjskem in govorimo iz izkušnje! So krogi, ki sovražijo in zaničujejo duhovnika zaradi njegovega stanú, ker ni strogo in vedno njihovega mišljenja, ker se ne prišteva k njihovi stranki. Sovražijo ga, ker nosi duhovsko obleko, duhovsko znamenje, ki je bilo že javno tolikrat v zasmeh. Ogibljejo se duhovnika, kakor da bi bil kužen ali hudodelec.

Pisec teh vrstic naštel bi lahko več takih slučajev, ki so se dogodili v ljubljanskih narodnih društvih. Duhovnika jedino le še tam trpe, kjer se jim potreben zdi za vado. Tako n. pr. pri „bivšem“ „Narodnem domu“, pri „Mestni hranilnici“ itd. Gospóda napredna, mi nismo slepi ne gluhi, vidimo, kaj se godi, in čujemo, kaj se govori. Če se duhovnik prikaže v „narodno“ družbo, takoj stikajo vkupe glave, šepetajo si na ušesa, češ: oprezni bodimo, ova duh je med nami. Postrežemo lahko z mnogimi fakti. Toda o tem še pozneje.

Naša vera pa tudi uči, kako moramo domovini služiti. Ona daje pogum in srčnost, za to so nam priče milijoni krščanskih junakov. Kar dušo slabi in srca navdaje s strahom, to je materijalizem, nevera, ki ne more gojiti požrtvovalne domovinske ljubezni. Kdor namreč ničesar ne veruje, ta težko kaj žrtvuje, kdor ničesar ne upa od prihodnjega življenja, ta hoče sedanjost imeti prijetno.

Poglejmo Francoze in prepričali se bodemo, da v narodu narašča surova krutost, ko peša vera. Sovražnik je prekoračil meje, osvojil si glavno mesto. In možje „rodoljubi“ niso stopili na noge, da bi izgnali tujca, temveč morili so svoje sobrate, pustošili cerkve in teptali domovino. Ko so Grki odpovedali se veri svojih očetov in udali se razuzdanosti, pridrl

je Turek in grško prostost potopil v Bosporu. Zato je rekel slavni mož, ki je oprostil Zjedinjene države ameriške: „Le kreposten narod more biti prost“. Kadar v narodu pešata vera in pravost, bliža se mu sužnjost.

In s čim pa hočejo modri naši narodnjaki osrečiti slovenski narod? Na jeziku jim je vedno: napredek, omika. Mnogi, ki s tem slepe ljudstvo, sami ne vedo, kaj je omika, in bi potrebovali temeljitega pouka.

Kaj vse se dandanes skriva pod besedo „omika“! Kdo se ne spominja onih nesrečnih časov, ko se je pričel razpor pod gésлом omike, napredka in svobode! Priznamo, da prava omika je del blaginje narodove, da ima veliko ceno za narod in mu donaja mnogo koristi. Čeravno pa je jedna sama omika prava in dobra, vendar je tako različna, kakor jo kdo umeva, goji in rabi. Omiko imenujejo, če se n. pr. v deželi porabi mnogo mila, če se popiše mnogo papirja, če ljudje nosijo naočnike in imajo gizdavo počesane lase, če na veselice dohajajo prav našopirjene dame itd. Ali je to prava omika? Ali oni pospešujejo omiko, ki jedino le s tem namenom ustanové šaljiv list, da „krtačijo“ jeden stan, ki si je med Slovenci pridobil mnogo zaslug za omiko svojega naroda, da ga dosledno in brezozirno blatijo z najgršimi psovkami in tako s silo odričejo na stran? Povejte nam jasno, kakšno omiko hočete narodu dati, pojasnite nam razloge, da je versko prepričanje nasprotno omiki. Za omiko, ki se ponaša le s predrznostjo, napuhom in obrekovanjem, se mi pač ne moremo ogrevati, ker taka omika le nasprotuje pravi znanosti, pravemu napredku, in ponižuje domovino in narod.

Pa bodi omika taka ali drugačna, sama ne more osrečiti naroda. Ko so Grki napredovali v zvanjanji omiki, propadali so politično, zato so se Rimljani dolgo časa branili grške omike. In tudi Rimljanom ni omika sama pridobila svetovne slave in moči, temveč državniška previdnost in spretnost voditeljev in vojskovodij. Francoski narod je bil dovolj omikan že v prejšnjem stoletju. A ta omika

jih ni obvarovala najhujše grozovitosti, krvoločnosti in nasilstva. V spominu so tudi grozni prizori, katere je pariška „komuna“ provzročila pred dobrimi 20 leti. Nihilistje, socijalni demokratje in anarhisti tudi proglašajo omiko. Ali taka omika, ki požiga, ropa, davi in podira, gotovo ne more osrečiti narodov. To je brezbožna omika, če tudi so mnogokrat gospodarji in delodajalci krivi neredov in uporov. Tudi mi kličemo: Dajmo narodu omike! Toda prave in resnične, ki izvira iz pravih načel, temeljitega znanja in trdnega značaja. Omika, kakoršno trosijo dandanes mnogi narodovi prijatelji, sloni na prevarah in mora narodu biti v propast.

Jezikovne razmere pri sodiščih na Slovenskem.

(Govor poslanca dr. Ferjančiča v državnem zboru dne 13. julija 1891.)

(Dalje.)

Take so bile stvari, ko so se razglasili državni osnovni zakoni. Če tudi so državni osnovni zakoni z občnoznanim članom 19. izšli malo mesecev pozneje, vendar te naredbe in član 19. niso mogli ohraniti slovenskega uradovanja, še manj ga pa pospeševati. Nasprotno, začetke, ki so se bili storili, zatrli so neugodni časi in pa nam neprijazne osebe.

Prišlo je tako daleč, da se je slovenščina tako ponižala, da so jo 1880. leta iz sodnij bacnili skozi vrata, kajti priznalo se je v drugi in tretji instanci v nekem posebnem slučaju, da je slovenski odlok uradno ničev (Čujte! Čujte!) in torej pravno ni veljaven. To sevéda ni moglo ostati brez reakcije. Slovenski poslanci interpelovali so v tej visoki zbornici in dne 18. aprila 1882 izšla je nova naredba za naše kraje. S to naredbo se je, — na to Vas opozarjam, gospóda moja, — določilo, da velja za ves graški nadsodniški okoliš brez pristavka po možnosti in brez omejitve na slovanske stranke, kar je poprej veljalo le za Kranjsko. Po tej naredbi velja na Štajerskem in Koroškem ravno to, kar velja na Kranjskem.

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

Drugi del.

Prvo poglavje

Vrnitev orla.

Proti koncu leta 1847 dospel je ameriški parobrod „Liberty“ s svojo zvezdami posejano zastavo „Združenih držav“ pred zaliv cork-ski. Mogočni strel naznanjal je ladjinemu privodniku v Queenstown-u prihod ladije.

Opirajoč se s kornolcem ob ograjo na krovu gledal je mlad mož v debelej, volnatej opravi pozorno v daljavo; gosta megla prikrivala mu je razgled po zalivu in njega okolici. Kakor levu veličastna griva, mahali so mu okoli glave gosti, črni lasje, in senčili široko, temno, a ponosno njegovo čelo, ne da bi je pokrivali. Oči so mu blestéle, kakor ostri vid ptice-vjede. Zgornjo ustnico so mu senčile prve brke; dolgi konci rahlo zavezane ovrat-

nice so vihrali po ramah, njih zelena barva je strogo nasprotovala zarujavelemu njegovemu obrazu.

„Srečno smo dospeli, Peter!“ nagovori ga mlad gospod rudečih lās, položivši mu roko na ramo.

„V Irsko, da!“ odgovori mu mladenič. „Zdaj nismo več daleč od dežele; a od tu do Corka potrebujemo še dobri dve uri; ali pa bomo primorani v Queenstown-u se ustaviti.“

„Zakaj?“

„Zato, ker nas v času odtoka Lee ne more nesti; ladija je globoko v vodi.“

„In česa zdaj pričakujemo?“

„Oni-le čolu, ki ga vidite v megli počasi prihajati; — to je čoln privodnikov.“

„Vožnja je tedaj nevarna?“

„Vožnja je izvrstna, a v megli je treba pot dobro znati, da ne zadenemo ob skalovje pri Hawlbowlu.“

„Boljše je čakati, nego se podati v tako nevarnost,“ pritrdi Amerikanec, „samo časa je škoda, čas je denar.“

„Da, v „Zjedinenih državah“, — a tu je čas gladovanje in beda,“ odgovori Peter.

Čoln privodnikov pomikal se je bližje in bližje; zasliši se glas: „Dajte vrvi!“

— Debela vrv zdrčala je navzdol v prednji del čolna, kateri se je dotikal podladja. V trenutju prikazal se je na krovu majhen, krepak mož, katerega je kapitan pričakoval, da ga pelje h krmilu.

„Naprej!“ veli privodnik.

Zamolcklo ropotanje se zasliši in ladija plava dalje, za njo se vleče na vrvi čolniček, skakljajoč v ladjinem tiru, kakor pliskvica po razoranej brazdi. — Megla se je še bolj zgostila, dospeli so v bližino skalovja.

„Hawlbowlu,“ pravi Peter, in pokaže s prstom črno, špičasto, razoráno pečevje.

„In ono-le?“ vpraša Firebrand.

„Rocky Island; v pravem tiru smo!“

Morje je postalo mirno, kakor jezero. Na povelje privodnikovo odjenjavalo je vrtélo ladjino. — V tem, ko se je parobrod vil po ovinkih zaliva, jela se je vzdigovati megla in začelo se je svitati. Kakor čreda morskih pošastij, ležeča na morski površini, videli so se tu raztreseni skalnati otočki. Svitati so se jeli tudi vrhovi gorā; zdelo se je, da ljubke vile z mičnimi vrtili in gaji hité popotnikom naproti, pozdravljaje jih s šopki in vencí.

„Lepa dežela v istini!“ vsklikne Amerikanec.

Da je ta naredba imela nameo, pospeševati slovensko uradovanje, in sicer v kolikor je mogoče, v razširjenem obsegu, kaže že to, da je po tej naredbi pravosodno ministerstvo zaukazalo napraviti slovenske tiskovine in jih založiti v državni tiskarni, ter oddajati jih sodiščem v porabo.

Tukaj imam seznam teh tiskovin; 108 jih je. To so, kakor bode vsakdo pri takem številu razumel, tiskovine za vse sodniške potrebe, za rešitve, povabila, dekrete, odloke, inicijativne prošnje strank. Z jedno besedo, te tiskovine so tako popolne, da bi slovenski narod zastran pravosodja ne imel ničesar več želeti, ko bi se le vse pri vseh sodiščih rabile. Gotovo je opravičena želja, da bi vlada, ki je dala nalog, naj se priredé te tiskovine, tiskajo in razpošiljajo, tudi skrbela, da se res rabijo.

Sedaj hočem izpregovoriti, kako je s slovenščino pri uradih v naših krajih. Na Krajsko se ne bodem oziral, ondi se razmere povoljno razvijajo; če so semtertja še kake ovire, bodo že sčasom odpale.

Prehajam na Štajersko. Sodišče v Celju dobilo je zadnji čas novega vodjo. Kolikor ga poznam, sem prepričan, da bode s časom stvari zboljšal. Ravno zaradi tega, ker gojim to nado, ne bavil bi se s tem sodiščem; da pa nekaj izpregovorim, k temu me je prisilil gospod poslanec celjski, ki se je pri obravnavi budžeta za ministerstvo notranjih stvari pritoževal, kako se razdeljujejo slovenske tiskovine itd. V resnici pa ni tako, temveč ravno narobe. Na Štajerskem se skoro nič družega slovenski ne rešuje, kakor to, kar odvetniki in beležniki vlagajo slovenski. Izimši le prav posamična sodišča izdajajo se vsa povabila, dekreti, plačilni nalogi in inicijativne prošnje le v nemščini. Odloki, zapisniki obravnav vsake vrste, vse to je nemško.

Da bi se sprejemale slovenske inicijativne prošnje, kakor tožbe in druge prošnje pri sodišču, o tem ni govora. Z jedno besedo: v tem okrajnosodniškem okolišču omejuje se raba slovenščine na slovenske rešitve tega, kar odvetniki in beležniki vložé slovenskega. Kdor pozna poslovanje sodišč, vé, da je to le majhen del opravil, ki jih imajo sodišča.

Kar se Štajerskega tiče, že moram reči, da je to le izjema, kar minister zmatra za pravilo. Še huje je pa na Koroškem. Tu se še govoriti ne more o tem, da bi se kaj ozirali na slovenščino. Njega ekscelenca gospod pravosodni minister bil je sam prisiljen z naredbo z dné 20. marca 1889 koroškim sodiščem zaščitati, da izdajo slovenski plačilni nalog, če se je vložila slovenska tožba ali slovenski opomin.

Na Koroškem se ne more govoriti o slov. zapisnikih kakeršnih-koli. Slovenski odlok se tukaj nikakor ne napravi. Tukaj še izjem ni. Če gospod pravosodni minister želi posebnih slučajev, v katerih se sodišča ne ravna po naredbah, morem mu le reči, da je vse uradovanje na Koroškem tak poseben slučaj, v katerem se kršijo naredbe. In vendar bi morale za Koroško ravno to veljati, kar se je zaukazalo z naredbami z dné 15. marca 1882, z dné 5. septembra 1867 in z dné 18. aprila 1882 za Krajsko. Razmere in uradovanje morale bi biti ravno tako, kakor na Kranjskem. (Dalje slédi.)

„Kaj ne, krasna je!“ goreče vsklikne Peter. „Le pogledjte, kako zelenje, čarobno pečevje, to lepó mesto, krasni gaj!“

„Škoda, da ni v Ameriki!“ dé mrzlo Amerikanec. „V jednom letu bi mi vse predrugačili!“

„Kako?“ začuden vpraša Peter.

„Namesto teh-le otročarij postavili bi velikanske tovarne in zaloge. Te cvetlične okoje (brežine) spremenili bi v lep prostor za sušenje polenovk; namesto onega gradú naredil bi jaz mlin na sápo, in te otoke, ki so barkam na poti, — bi vse odstranili.“

„Za Boga!“ zakliče Peter osupél o takem govoru. „To bi bilo hudodelstvo, da bi naravo tako oskrunili!“

„Da, sevéda, ako hočete vašej gospódi skrbeti za sprehajališča, potem je drugače,“ odgovori porogljivo Amerikanec. „Mi pa rajši sami porabimo take stvari, nego da bi jih Angležem v zabavo poklanjali!“

Peter se ni nadejal takega odgovora; postal je rudeč, kakor rak, v očéh se mu je blestel ogenj.

(Dalje slédi.)

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VI. velika skupščina

v Kámeniku dné 23. julja 1891.

(Dalje)

C) Vodstvo je tudi v tej upravni dóbi pospeševalo osnovo podružničnih in šolskih knjižnic, iz katerih lahko čl. družbeniki za-se ali za svoje, šolo obiskujoče otroke, dobivajo primerne berila. V krajih, kjer ni farnih knjižnic ali bralnih društev, lahko podružnica vse to nadomeštuje, ako si omisli primernih prostorov ter osnuje bralno sobo, kjer se lahko družbeniki shajajo, razgovarjajo, čitajo, a tudi pošteno razvedrujejo. Tako smo s podaritvijo mnogovrstnih knjig razveselili nekaj podružnic. Knjige, različne vsebine: molitvene, šolske, poučne, zabavne romale so zopet na vse strani slovenske domovine, gotovo bodo prej ali slej donašale svoj sad. (Dobro!)

Šolski zavodi brez učil in raznih učnih sredstev za nazorni pouk . . . bili bi kakor roko-delec brez orodja. Na dotične prošnje vodstvo ni moglo gluho ostati. Pri tem poslovanju mu je osobito postrežljivo pomagal slavni odbor „Narodne Šole“ — v prvi vrsti njen predsednik deželni poslanec Feliks Stegnar, ki je pri nakupu šolskega blaga in knjig izposloval vselej dokaj popusta ter tako družbi naklonil veliko vsoto dobička, za kar mu bodi iskrena zahvala. — Nakupovati smo morali knjig raznovrstne vsebine, ker naša zaloga sama ne zadostuje ukaželjni mladini. — Kakor znano, zasnovalo je vodstvo v očigled obče priznani potrebi primerne berila za našo mladež in vsled nasveta slavne „Zaveze slovenskih učiteljskih društev, „Knjižnico družbe sv. Cirila in Metoda,“ ki je dospela do V. zvezka. Ker se gledé skupička ne moremo pohvaliti, prenehali smo skoro celo leto z novim snopičem. A ker se Vodnikove pesni več ne dobivajo in se po njih čestokrat popraša, uredil jih je gimnazijski ravnatelj F. Wiesthaler tako, da jih bo lahko v roke vzela i mladina. Kot VI. zvezek družbene knjižnice so zagledale uprav včeraj 22. julija beli dan. Da družba deluje tudi na slovstvenem polju, ima stalno vrednost, in če knjige na jedno stran zahtevajo veliko denarno žrtvo, vendar na drugo stran družbi naklonijo dokaj prijateljev in častno mesto v literarni zgodovini. (Tako je!)

Ako pomislimo, da je družba v dóbi svojega obstanka s svojo knjižnico in z drugimi deloma darovanimi, deloma nakupljenimi proizvodi razdelila po slovenskem ozemlju približno do 30.000 knjig, trditi sme vodstvo, da je zadostovalo § 2. svojih glavnih pravil. — Isto velja o denarnih podporah, ki jih je vodstvo po pretehtanju vseh okoliščin in po došlih informacijah tu in tam dovoljevalo. Tu omenjamo podpore „Katol. podpornemu društvu v Celju“ za vzdrževanje dekliške šole in podpore „Sloginim“ zavodom, dok se jim posreči preiti v drugo upravo.

C) In kaj pa Gorotan — ti nekedanje središče slovenstva, zdaj pa njega skrajni mejaš — ali ti je družba sv. Cirila in Metoda kaj prinesla? Da! naš narod ondó se dramí, veliko ga je ostalo in se zaveda svojih pravic. Naše podružnice brojijo lepo kardelo bojevnikov za slovensko šolo. Zdaj so tudi priprosti spregledali, da tako biti ne more v šoli, ki se bori zoper zdravo pamet. V šolskem črtežu, do lani veljavnem tudi za šole mej slovenskimi Korošci, ni bilo omenjene niti besedice o pouku v slovenskem jeziku, najnovejši učni načrt pa že govóri, a tako okorno, da ni prav za prav nobeden zadovoljen; nasprotniki na Koroškem ne, ker neljuba slovenščina sili na dan, ondótni narod slovenski ne, ker mu v šoli ni odkazan časten prostor, kateri mu pristuje po božjih in natornih pravicah. Korošci se mi zdé podobni evangelijskemu prošnjiku, ki je prišél k svojemu prijatelju prosit kruha. (Luk. 11.) Naši bratje prosijo slovenskega, domá pridelanega kruha za svojo deco, a dajejo jim kámena . . . trde nemščine. Pa radi nadležnosti je bil slednjič uslišán svetopisemski prositelj, da je prejel zaželenega, tako bodo tudi koroški Slovenci dobili katoliško in slovensko šolo, ako bodo vstrajni v nadležnosti s prošnjami. — Gledé na ondótno gibanje smemo javiti slavni skupščini, da uprav naša družba ima zaslug, da je sploh ta zadeva prišla v tir. (Dobro!) Naši zaupni možje, dobro poučeni z razmerami, sučejo uma svitlé meče (prim. spise: Pouk, kako si moremo priboriti slovenskih šol na Koroškem; Št. Jakobska občina v Rožni dolini v borbi za slovensko ljudsko

šolo) ter ne bodo mirovali prej, dokler ne zmaga pravična zahteva koroških Slovencev. — Sicer pa je družba z mnogobrojnimi knjigami in šolskim blagom postregla podružnicam, ki so se zglasile, ter jim pošiljala tudi govornikov za pouk v koristnih predmetih. (Dalje slédi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 6. avgusta.

Notranje dezele.

Povešanje deželnih glavnih mest. Mejštajerskim glavnim mestom in vlado so se začela pogajanja, da bi se mesto raztegnilo, in sicer da bi se nekateri kraji pridružili mestu. Vlada nekda dela na to, da se na podobni način povekšajo vsa deželna glavna mesta. Morda pride v kratkem Ljubljana na vrsto.

Mladočehi. Na Moravskem dr. Gregra govor ni našel zaželenega odmeva. „Moravsko Orlice“ dr. Gregu odgovarja, da se Moravci nikdar ne bodo izrekli za mladočeško politiko, ki lahkomišljeno igra z interesi naroda češkega. Pasivne politike se sedaj ni bati, kajti dr. Gregr je odločno rekel, da poprej se morajo pridružiti Mladočehom tudi moravski in šleski Čehi. Dr. Gregr pa najbrž tudi toliko dobro pozna Moravce in je vedel, da se ne izrekó za mladočeško politiko. Njemu je šlo le za to, da najde kak vzrok proti pasivni politiki. Mnogi radikalci na Češkem zahtevajo, da bi poslanci ostavili državni zbor, če na Dunaju ničesa ne morejo doseči. Tega pa poslanci ne marajo storiti, posebno ker mnogi vedó, da bi pri novih volitvah več ne bili voljeni.

Bolgari v Pragi. Mej Bolgari, ki so prišli ogledat češko razstavo, nabralo se je 300 gl. za „Matico školsko“. S tem so Bolgari pokazali, da jim bije srce tudi za druge Slovane.

Rusinska šola v Črnovciah. Rusini v Črnovciah so se obrnili s prošnjo do mestnega zbora, da se osnuje rusinska ljudska šola. V Črnovciah je nad 1000 rusinskih otrok, pa nobene rusinske šole. Če mestni zbor ne bode ustregel želji prošnjikov, bodo se obrnili do višjih instanc.

Reforma uprave na Ogerskem je za sedaj pokopana. Ministerski svet je sklenil, da se zadovolji s tem, da se je sprejel prvi paragraf, v katerem se izreka načelo podražavljenja uprave in se temu paragrafu dodá drugi paragraf, v katerem se vlada pozivlja, naj predloži za to reformo potrebne predloge zakonov. S tem se hoče vlada iz vleči iz zadrege. Pravo za pravo je skrajna opozicija popolnoma zmagala, kajti samo z načelnim priznanjem podražavljenja uprave še ni nič storjenega. Državnega zbora se pa vlada sedaj razpustiti ni upala sluteč, da pri volitvah skrajna opozicija ne zgubi toliko mandátov, da bi v zbornici ne mogla delati sitnosti. To, da se je sedaj vlada udala opoziciji, bode pač prevzetnost skrajnih elementov povečalo. Saj so zadnja leta dosegli dva velika uspeha. Vrgli so Tizzo, sedaj pa preprečili reformo uprave.

Vnanje drjave.

Srbija. Srbski radikalci jeli so nabirati za spomenik mučenikom, ki so pali pri zaičarskem ustanku v boju za svobodo. Kralju Milanu in pa Garašaninu pač ne bode ugajalo, če se postavi ta spomenik, ker to bode nekaka demonstracija proti njima.

Novo pomnoženje ruske mejne straže je pričakovati. Ob meji se že delajo nove zgradbe za častnike in vojake. Ruska mejna straža se je zadnji čas že večkrat pomnožila. Taka pomnoženja so pa jako pomenljiva, kajti z njimi se povečuje ruska vojna sila ob meji, ker so mejni stražniki vojaški organizovani.

Rusija in Francija. Zveza mej Rusijo in Francijo še ni sklenjena, ali nekateri ruski listi zahtevajo, da naj se sklène. Posebno tednik „Nedelja“ je za zvezo in dokazuje, da politika proste roke koristi le Rusije nasprotnikom. Vsekako je pomenljivo, da se upajo listi tako pisati, kajti s tem kritikujejo dosedanje rusko vnanjo politiko, kar pa v Rusiji ni vselej dovoljeno. Jako razširjena „Gazeta“ pa ni za zvezo in mišli, da vse ovacije v Kronstadtu ne bodo imele nobenih posledic. Spominja pri tej priliki, kako so se Rusi o svojem času navduševali za Srbe, Srbi pa za Ruse, ali malo pozneje pa že v Srbiji neso mogli trpeti ruskih prostovoljcev. Najmanj je pa za Francoze navdušen „Graždanin“, kateri list se rad čita v ruskih dvornih krogih. Ta list pravi, da napredek, kar ga razume francoska inteligenca, ne more biti podlaga politični zvezi. Čim odkritosrčneje so simpatije, tembolj je dolžnost, da Rusija in Francija hodita vsaka svoja pota. Iz tega se vidi, da tudi v Rusiji ne manjka upljivih nasprotnikov zveze s Francijo.

Parnell se nikakor ne more odločiti, da bi se odtegnil političnemu življenju, četudi sta ga zapustila O'Brien in Dillon. V Thurlenu je bil sklicán shod in se izjavil, da hoče nadaljevati boj proti pomnoženim svojim nasprotnikom. Parnellu je irska politika donašala gmetni dobiček. Sam je gospodaril z denarji narodne lige, nikdo ga ni nadzoroval. Kdo vé, če so se vsi denarji zares porabili za to, za kar so bili nameujeni.

Francija in Kitaj. Predvečer se je francoski minister znanjih zavez dolgo pogovarjal s kitajskim poslanikom. Pogovarjala sta se o jako resnih stvareh. Vedno je jasneje, da dobiva razburjenje proti kristijanom v Kitaju političen značaj. Kitajska vlada daje objube, da bo vse storila, da se obrani red, ali v resnici pa ničesar ne stori. Evropske vlade se že dogovarjajo, da bi storile kak skupen korak pri kitajski vladi.

Izvorni dopisi.

Iz tržiških toplic, 2. avgusta. (Gorostasna predrznost liberalnih laških časnikov in potreba papeževe neodvisnosti.) Gorostasna je predrznost lahonskega in irredentovskega tržiškega lista „Il Mattino“, ki svetuje papežu, naj se z Italijo pomiri, ter piše tako-le: „Blagoslovi (!) mladega in močnega naroda, zadovoljnost vsega katoliškega sveta bi odškodovali na sijajen način papeža, ko bi dal slovo nestrpnosti, absolutizmu, nezvestobi in licemerstvu jezuitov ter da bi sprejel svojo postojanko kot najvišji poglavar katoliškega sveta, mesto da si on prisvaja neprenehoma ono posvetnega vladarja male državnice; tako bi on postal oče kraljev in vladarjev na zemlji, sodnik in spravitelj med njimi, dobrotnik človeštva, mesto da on zahteva v škodo vsakdanjih poniževanj eno krono, katera prav za prav bi ne bila niti tako velika, niti enaka onej bolgarskega kneza. Dozdeva se pa, da neka usoda sili papeštvo, da obnovi svojo državnico. Dokler ne bo pogumen papež za vselej po vsem svetu zatrl in odpravil Jezusovega reda, dotlej bo v Vatikanu vedno vladal osodepolni (za prostomavtarstvo!): „Non possumus.“

Mar ni to gorostasna ne kvalifikovana predrznost tega in drugih lahonskih listov tu in onstran meje? Vkljub tem vrtoglavim svetom vsakovrstne lahonske druhali, ki vlada zdaj nad javnim mnenjem v mladi Italiji, sliši se celo v liberalnih listih neka bojazen, ki pretresa vse „buzure“ (laške kričalice), kakor je pisal sam lahonski list „La Venezia“ pred nekaterimi dnevi tako-le: „Če Italijani morajo zapustiti Rim, ne bodo pustili kamna na kamnu.“ V prvem delu te kratke izjave se vidi strašanski trepet, ki prešinja mozeg in kosti junakom pri Porti Pii. Mari govoré kdaj Nemci, da bodo šli iz Strassburga, iz Metz ali iz katerega drugega mesta osvobojenih pokrajin? Ali izgovoré kdaj Francozi besedo, da bodo kdaj šli iz Nizze? In mi Avstrijanci, ali govorimo in mislimo, da bodo kdaj naše čete zapustile Bosno in Hercegovino?

Samo Italijani, kolikor se tiče Rima, imajo pri vsakem storjenem koraku take besede v ustih. Res je sicer, da pridevajo vselej, da tega ne bodo kar tako učinili; to kaže, da veje v njih nekaj strahu, in ta trepet je enak onemu, kateri čuti tat, kedar se boji za ugrabljeno stvar.

Rim je in ostane papežev, kajti vsi tisti, ki so ga v teku mnogih stoletij ngrabili papežem, morali so ga zapustiti. Napoleon I. je videl z lastnimi očmi, kako sta se papeža (Pij VII. in Pij VIII.) vrnili kot slavna vladarja v večno mesto. Laška vlada čuti, kaj prej ali slej tudi njej preti. To čutijo tudi po vseh notranjih živih navdušeni podpiratelji nove Italije in zato govoré vsak hip o izhodu iz Rima! Ali list „La Venezia“ zagotavlja, če bodo italijanska krđela primorana obrniti hrbet večnemu mestu, da ona ne bodo pustila kamna na kamnu. To je najostudnejša blaznost?!

Kaj pa pravi na te besede vrlega goriškega „L'Eco del litorale“ judovska goriška „Kuriera“? Nič drugega, kakor da ponavlja besede ranjcega Vittoria Emanuella, ki je prilomastivši v Rim rekel: „Zdaj smo v Rimu in v Rimu ostanemo!“ Da, ko bi bila vlada sveta le v zlobnih človeških rokah; ali svetna in cerkvena zgodovina jasno uči, da je še druga višja moč, ki posega v svojem času tako v usodo narodov, kakor v usodo sv. cerkve!

Te dni je prinesel „L'Eco“, gotovo zanesljiv list, kakor je čitati tudi v drugih katoliških rimskih listih, članek z napisom: „Varnost sv. očeta papeža v Rimu.“ — Potrebno je, da zvé katoliški svet, v kako silno žalostnih okoliščinah je višji pastir v istem mestu Rimu. Italijanska vlada ostaja trmoglava, ter vzdržuje blizo Vatikana praharno, v katerej se hrani nič manj nego 125.000 kvintalov razpokljivih snovi. Vatikan je torej v največji nevarnosti. Imenovana praharna, o katerej pišejo zdaj prav mnogo tudi liberalci, leži sredi holmea „Monte Mario“ blizo trdnjave Trionfale.

Ona je prav velika, obsirna, hrani veliko množino smodnika in drugih nevarnih snovi. Velika,

prav velika nevarnost preti Vatikanu in vsemu okraju „Porta Trionfale“. Lahko je verjeti, kakšen strah čutijo vsi prebivalci onih krajev in tembolj morajo v strahu biti vsi katoličani celega sveta, ker neposredno preti nevarnost dragocenemu življenju svetega očeta. Tudi je treba vedeti, da so prosili po raznih stopinjah vojaško poveljništvo Rima, naj bi odstranilo praharno. Pa vse zastoj!

Vojaško poveljništvo trdi, da se nahaja praharna v pripravnem in varnem kraju, ograjena od vseh strani, in torej ne bi Vatikan, v slučaju razstrela v zrak, mogel čutiti najmanjše škode! Oskrbništvo papeževih palač in prebivalci okraja „Porta Trionfale“ pa odgovarjajo, da je nevarnost, in sicer silno velika.

Ali kakor vojaško poveljništvo maši svoja ušesa, trudijo se ondočni prebivalci, naj bi v tem posredoval rimski župan.

„Župan,“ tako piše „La Perseveranza“, prav stori, če se prepriča, kako stojé reči, ter naj zahteva odstranitev nevarnosti.“

Vatikan more zleteti v zrak v hipu, ker je v bližavi 125.000 kvintalov razpokljivih snovi. Po strahovitem dogodku dne 23. aprila t. l. bi bilo pač pravično, da odstranijo to nevarnost in strah. Ali laška vlada je gluha k vsemu temu. Par laških častnikov se stanovitno brani, kakor da ni nikjer v celi Italiji bolj primernega prostora za praharno; oni nečejo poslušati odposlancev papeževih.

Tudi za odstranjenje one praharne se je pritoževalo mestno rimsko starešinstvo pri vojaškem poveljništvu, pa zastoj!

In mi bomo videli neprenehoma največjo nevarnost nad Vatikanom na ljubo vrtoglavemu vojaškemu poveljništvu v Rimu. To so pač najbolj dejanjsko žive slike položaja svetega očeta v večnem mestu.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 6. avgusta.

(Iz št. Vida pri Ljubljani) se nam piše: Naša „Čitalnica“ obhaja letos koncem septembra „petindvajsetletnico“ s primerno slavnostjo. Ustanovil jo je pa pokojni naš župnik Blaže Potočnik, ki je daleč po slovenskem svetu znan kot pisatelj, pesnik in skladatelj. On je bil res „šentvidski gospod oče“, kakor ga imenuje in ga je imenoval pri nas vsak, kdor ga je poznal. V hvaležen spomin mu naša čitalnica hoče vzdati lepo spominsko ploščo. Da bo pa mogla precejšnje stroške pokriti, prosi vse pokojnikove obile prijatelje in častilce, in še posebej one častite gospode, ki so pod očetovim pokroviteljstvom obhajali tu svoje primicije, naj s primernimi darovi pripomorejo, da se vse to izvrši „gospodu očetu“ na čast in narodu v spodbudo. — Namerava pa naša čitalnica pri tej priliki tudi izdati Blaža Potočnika razne smešnice in dovtipe, ki bodo izvestno zabavali vsacega, kdor jih bo bral. Zato se obrača do vseh, komur je znana kaka „Potočnikova“, naj jo blagovoli čim preje prijaviti slavnemu vredništvu tega lista ali pa našem nadučitelju gospodu J. Žirovniku.

(Prasko razstavo) je do včerajšnjega dne obiskalo 1.175.000 oseb. — V torek ob 8. uri 50 minut zvečer so se pripeljali v Prago Hrvatje in Slovenci; vlak je bil prenapolnjen in imel več ur zamude. Na mnogih postajah med potjo so Čehi navdušeno pozdravljali jugoslovanske goste, posebno slovesen pa je bil vsprejem v Pragi. Na tisoče občinstva se je zbralo na kolodvoru. Nagovori so bili prepovedani.

(Umrla) je sinoči v tukajšnji bolnišnici Alenka Prešernova, zadnja sestra pesnika dr. Fr. Prešerna, rojena v Vrbi dne 26. aprila 1811. Pogreb bode jutri zvečer ob 6. uri iz bolnišnične mrtvašnice. N. v m. p.!

(Umrl) je v št. Jerneju na Dolenskem dne 4. t. m. v 62. letu svoje starosti znani posestnik g. Anton Mojzelič. N. v m. p.!

(Odklikovanje.) Sluga okr. sodišča v Velikih Laščah Josip Andres je povodom svojega umirovljenja dobil srebrni križec za zasluga.

(Tržaški mestni svet) je imel minoli teden sejo, v kateri je dr. Constantini poročal o predlogu, da se razširi katoliško pokopališče pri sv. Ani. Pri tej priliki je izraail Morpurgo, tako nam poroča prijatelj, izrazil željo in stavlil predlog, naj mestni zastop skrbi, da se bodo mrličji sežigali. Temu predlogu so pritrdili vsi navzoči laški poslanci, na-

sproti so glasovali le okoličanski poslanci gospodje Nabergoj, dr. Sancin, Martelanec, Nadlišek, Pahor in Burgstaller. Naš poročevalec dostavlja: Menim, da je ta predlog le udarec v vodo.

(Iz tržiških toplic) se nam poroča: Minolo nedeljo imel sem žalostno priliko opazovati zdivjano tukajšnje mladino. Komaj se je zvedrilo, pričelo se je divje vrtenje na plešišču. Ker ni bilo dovolj moškin, drvile so se po deskah deklina. Ples je trajal do 10. ure zvečer. Človeka srce boli, ko vidi toliko spačenost prebivalstva, katero zapravlja dušno in telesno zdravje. O da bi se toliko potili za vsakdanji živež!

(Smrt vsled gadjega pika.) Nedavno je devetletni deček Josip Gasparin iz Stare Fužine v Bohinji iskal jagode; pri tej priliki pičil ga je gad. Deček je tekel domov, otekel po vsem životu, kmalu zgubil zavest in drugi dan umrl.

(Vabilo) k veselici, katero priredi „Čitalnica Vipavska“ in „Pevsko društvo“ iz Šturije v prid družbi sv. Cirila in Metoda v Vipavi dne 9. avgusta t. l. ob 5. uri popoldne. — Vspored: 1. Pozdrav gôstov. 2. Deklamacija. 3. Iv. pl. Zajc: „Dijaška pjesma“. (Šturski pevci.) 4. „Zgubljena suknja“. Vesela igra v jednom dejanju. (Vipavsko pevsko društvo.) 5. Hajdrih: „Sirota“, alt., solo- in osmospjev. (Vipavsko pevsko društvo.) 6. * * * „Brambovska“. (Vipavsko pevsko društvo) 7. „Zamujeni vlak“. Vesela igra v jednom dejanju. (Štursko pevsko društvo.) 8. * * * „Žezulinka“. (Vipavsko pevsko društvo.) 9. Nedved: „Popotna“. (Štursko pevsko društvo.) 10. Prosta zabava. Vstopnina k veselici 30 kr., sedež 20 kr. Ob ugodnem vremenu vrši se veselica na prostem, ob neugodnem v čitalničnih prostorih.

Raznoterosti.

— Nadškof Samassa v Erlavi je ob dvajsetletnici svojega škofovanja 65.000 gld. podaril za dobrodelne namene.

— Izkopavanja v Delfiji. Grška vlada je dovolila, da se podere vás Katri, ki stoji na razvalinah nekdanjega Delfija, da bodo potem izkopavali starine.

— Z vlakom se je skušal. Pri Fleasu na Francoskem je nekemu Roletu pal klobuk iz vagona čez železniški nasip. On hitro vrže za klobukom še potno torbo in plašč ter skoči iz vagona skozi okno. Tukaj ima železnica precejšen ovinek. Rolet se je pa hotel z vlakom dalje peljati, tekel je torej naravnost čez polja, skakal čez zagraje in jarke, da je še pravočasno prišel do železnice. Ko je došel vlak, katerega je prebitel, ker je tekel po najkrajši poti, je hitro skočil na police pri vagonu, spretno odprl vagon in se vsel v kupeju v kót, kakor bi se ne bilo nič zgodilo. Pozneje ga je sodišče obsodilo na 20 frankov globe, ker je samovoljno skočil iz vagona in zopet v vagon. To kazensko je pa zanj plačal bogat Anglež in mu poleg tega podaril še 30 frankov.

Telegrami.

Dunaj, 5. avgusta. Srbski kralj Aleksander odpotuje v soboto iz Peterburga. Do Dunaja se ne bode nikjer ustavil; na Dunaj se pripelje v ponedeljek popoldne.

Praga, 5. avgusta. Za cesarjev rojstveni dan se v razstavi delajo velike priprave. Na predvečer bode pred industrijsko palačo krasna električna razsvetljava v stoterih podobah. Dne 18. avgusta bodo ljudske veselice.

Budimpešta, 6. avgusta. Zbornica poslancev je s 164 glasovi proti 49 vsprejela 1. paragraf upravne predloge. Odsotnih je bilo 198 poslancev.

Belgrad, 6. avgusta. Srbski kralj se pripelje dne 10. t. m. na Dunaj, prenoči na cesarskem dvoru, drugi dan pa odpotuje v Išl, kjer ostane dva dni; nato se odpelje k svojemu očetu, ki ga pričakuje na bavarsko-avstrijski meji.

Moskva, 6. avgusta. Včeraj so se pripeljal admiral Gervais, francoski mornarski častniki in podčastniki ter bili slovesno vsprejeti.

Bruselj, 5. avgusta. Kraljica Marija Henrijeta je ob 4. uri popoldne zapustila posteljo, kralj se je vrnil v Ostende.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je mehko, toda ob enem uplivno, delovanje prebavnih organov vrezajoče sredstvo, ki krepí želodec, kakor tudi pospešuje telesno odpretje. — Cena steklenici 10 kr. (300-154)

Umrli so:

3. avgusta. Uršula Šali, kuharica, 52 let, Rimska cesta 8, oslabljena. — Anton Jeranič, hišni posestnik, 50 let, Ulice na Grad 13, vsled raka.
 4. avgusta. Alojzij Legat, spravednikov sin, 1 $\frac{1}{2}$ meseca, Cesta na Rudolfovo železnico 12, božjast. — Ana Terček, delavčeva hči, 18 dni, Krakovski nasip 10, vsled katara v želodecu in črevih.
 V bolnišnici:
 2. avgusta. Ana Mlakar, čevljarjeva žena, 54 let, catarrh. intestinalis — Jakob Dernovšek, delavec, 61 let, kap. — Anton Benac, delavčev sin, 1 $\frac{1}{2}$ meseca, catarrh. intestinalis

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mil.
opazovanja	razkoma v mm	barometra po Celziju			
7. u. zjut.	734.7	16.0	sl. svzh.	jasno	
2. u. pop.	732.6	26.0	sl. jzapad	del. jasno	0.00
9. u. zveč.	732.5	19.0	brezv.	jasno	

Srednja temperatura 20.3°, za 0.5° nad normalom

Na posodo išče

pošten domačin 4000 glđ. na svoje posestvo blizu Ljubljane, vredno do 18.000 glđ., proti navadnim obrestim, na tri leta; intubulacija prosta na prvo mesto. (3-3)
 Ponudbe vredništva našega lista pod: **B. K. P.**

Poslano.*)

Gosp. Jos. Verbiču, posestniku in županu v Bistri pri Borovnici.

Dokler ne dokažete ali pa javno preključete, kar ste dné 26. julija t. l. povodom zadnjih občinskih volitev govorili o meni v večji družbi na Smrečnem robu. Imenujem Vas lažnjivega obrekovalca.

Borovnica, dné 3. avgusta 1891.

Franc Suhadolnik, posestnik.

(1306) 1

*) Za stvari pod tem naslovom ne sprejememo nobene odgovornosti. Op. vred.

Dve kobili

po 15 pesti visoki, krotki, prav dobri za voz in ježo, (1306) 2-1

angleška konjska oprava

in lahka polkrita

kočija

prodá se vkupe ali posamič cenó zaradi selitve ter je na ogled dné 8. t. m. dopoldne od 10. ure dalje v konjaku hôtela pri „Maliču“ (Stadt Wien) v Ljubljani.

Za osnovo glavnice posebno pripravna
4 $\frac{1}{2}$ zastavna pisma
 avstrijske
 osrednje zemlj. kreditne banke
 pripoznana postavno kot sirotinskovarna in jamčevine zmožna. Ista so zavarovana po pravilih s hipotekarnimi terjatvami in vrhu tega je porok za nje akcijska glavnica štirih milijonov goldinarjev.
 Obresti teh zastavnih pisem so brez davkov. Ta zastavna pisma prodajamo brez upravnine po uradnem borznem kurzu. (2-1)
 Wechselstuben-Actien-Gesellschaft
WIEN, MERCUR WIEN, Wollzeile 10., Strobelg. 2.

Listnica vredništva:

Mnoge gospode dopisnike prosimo, naj potrpe; kar je porabnega, pride o priliki na vrsto.

Tomo Zupan, vodja v Alojzijeviski, oznanja imenom **Ribiševih rodovine** iz Vrbe na Gorenškem, in v svojem imenu žalo-vest o smrti drage mu sorodnice

Alenke Prešernove,

zadnje sestre pesnika Francéta Prešerna, rojene dné 26. aprila 1811 v Vrbi, umrle dné 5. avgusta ob 1 $\frac{1}{2}$ 11. uri v noč — po večkrat prejetih sv. zakramentih za umirajočo — tu v ljubljanski bolnišnici, kamor je ob hudi bolezni na nogi dné 27. julija t. l. prišla iskat si ljubega zdravja.
 Pogrebni sprevod srčno pobožne ranje se izvrši iz bolnišnične mrtvašnice, Dunajska cesta št. 20, dné 7. avgusta ob šestih zvečer, na gróbjé sv. Krištofa, kjer se truplo položi k večnemu počitku v rodbinsko rakev Zupanovih iz Smokuča.
 Osmega dneva opravilo bode v župnijski cerkvi žalostne Matere Božje na Breznici dné 13. avgusta ob šestih v jutro.
 Sosebno vsem Vam, ki v tugi in veselji sočutujete z našo rodovino, naj bo blaga pokojnica priporočena v iskreno molitev in v trajen spominj.

Ljubljana, dné 6. avgusta 1891. (1)

Tuji.

4. avgusta.

Pri **Maliču**: Pokorny, poštni nadravatelj; Žubnek, poročnik; Zuculin, trgovec; Turri, potovalec, iz Trsta. — Vitez Koch pl. Langentreu, c. kr. dvorni svetnik, z rodbino; Atlas, Willins, trgovec, z Dunaja. — Landmann, podpolkovnik; Hofschuster, Sanchez de la Cerda, stotnika, iz Gorice. — dr. Hauke, odvetnik, iz Slane. — Karlof, iz Varšave. — Schmerzkopf, trgovec, iz Broterode. — Neuman, trgovec, iz Mougunea. — Wachmed, jurist, iz Caire. — Prinčič, potovalec, iz St. Florjana. — pl. Orel, oskrbnik, s soprogo, iz Miramara. — Drenig, nadporočnik, iz Kamaika.

Pri **Stora**: pl. Roguljč, podpolkovnik; vitez Tomasini in pl. Zimburg, stotnika; dr. Vrečar, polkovni zdravnik; Scherer, nadporočnik, z rodbino; dr. Baar in Ivančič, profesorja, iz Gorice. — Neuwirth, poročnik, z Dunaja. — dr. Bergman s soprogo iz Žalea. — Hudo-verniki, notar, s soprogo, s Kranjske Gore. — Domladi s soprogo iz Ilir. Bistrice. — Kopsa, posestnik, s Sušaka. — Scheiber, blagajnik, in Scheiber, učiteljica, iz Monakovega. — Szibet, upok. uradnik, iz Pulja. — Mali, trgovec, iz Zagorja. — Janda, pristav, s soprogo, iz Idrije. — Vukič iz Karlova. — Počkaj iz Milana. — Schlunder, vikarij, iz Gabrovice. — Haves, trgovec, iz Velike Kanize.

Pri **avstrijskem caru**: Ehrenleitner in Trenkl iz Trsta. — Boncel, trgovski pomočnik, iz Metlike.

„Anker“

zavarovalna družba za življenje, v zagotovitev rent in za zavarovanje proti nezgodam na Dunaju.

Ustanovljena leta 1857.

Jamstveni zaklad av. velj. gld. 41,389.671.—
 Stanje zavarščin z dném 1. julija 1891 „ 204,921.639.41
 Izplačila do 1. julija 1891 „ 82,734.828.11

Družba vsprejema:

- Zavarovanja za življenje v vseh mogočih kombinacijah.
- Zavarovanja glavnice do določene starosti.
- Zavarovanja za osiguranje rente.
- Zavarovanja proti nezgodam.
- Zavarovanja na dobitev dote pri otrocih.

Zavaruje v slučaju vojne brez posebne odškodnine, izimši aktivnemu vojništvu podrejene osebe.
 Dobitni delež osiguran pri vseh kombinacijah vkljub nizki zavarščini.

Glavni zastop za Kranjsko

pri

J. J. NAGLAS-u
 v Ljubljani. (8-3)

Dunajska borza.

Dné 6. avgusta.

Papirna renta 5%, 16% davka	92 gld. 45 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	92 " 45 "
Zlata renta 4%, davka prosta	111 " 60 "
Papirna renta 5%, davka prosta	102 " 30 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1026 " — "
Kred tne akcijske, 160 gld.	290 " — "
London, 10 funtov strl.	117 " 85 "
Napoleonond (20 fr.)	9 " 39 $\frac{1}{2}$ "
Cesarski cekini	5 " 59 "
Nemških mark 100	57 " 95 "

Dné 5. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	104 gld. 40 kr.
Ogerska papirna renta 5%	101 " 70 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	135 " 25 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	148 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	179 " 75 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	97 " — "
Zastavna pisma " " " 4 $\frac{1}{2}$ %	100 " 60 "
Kreditne srečke, 100 gld.	187 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	60 " 75 "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20 gld. 50 kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17 " 90 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	59 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	49 " 50 "
Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155 " 50 "
Akcijske Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2725 " — "
Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.	94 " 50 "
Papirni rubelj	1 " 25 $\frac{1}{2}$ "
Laških lir 100	46 " 50 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.
 Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.
 Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:
 4% gallijske propinacijske zadolžnice.
 4 $\frac{1}{2}$ % zastavna pisma peštanske ogerske komercionalne banke.
 4 $\frac{1}{2}$ % komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.
 Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Zemljiškokreditne promese
 à 1 gld. in 50 kr. kolek.
 Glavni dobitnik 45.000 gld. av. velj.
 Žrebanje je že dné 17. avgusta!